

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2202/2020
08.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник др Сава М. Стојановић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, Градске општине Барајево, коју заступа Јавни правобранилац Градске општине Барајево и Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво Београд, ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7290/2019 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7290/2019 од 05.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу-Судска јединица у Сопоту П 653/18 од 20.06.2019. године ставом првим изреке, одбијен је основни тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је власник по основу одржаја на кат. парц. број ..., њива друге класе, површине 19,58 ари, уписане у лист непокретности број ... КО ..., што су тужени дужни да признају и да омогуће да се тужена на основу пресуде укњижи у катастар непокретности, као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је тужилца власница по основу одржаја на $\frac{1}{2}$ сувласничког удела кат. парц. број ..., њива друге класе, површине 19,58 ари, уписане у лист непокретности број ... КО ..., што су тужени дужни да признају и да омогуће да се тужилца на основу ове пресуде по њеној правноснажности укњижи са уделом од $\frac{1}{2}$ у катастру непокретности без даље сагласности и пристанка тужених. Ставом трећим обавезани су тужени да тужилци исплате трошкове поступка у износу од 57.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7290/2019 од 05.12.2019. године ставом првим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Младеновцу-Судска јединица у Сопоту П 653/18 од 20.06.2019. године у ставу другом изреке утолико што је одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је власник по основу одржаја на $\frac{1}{2}$ сувласничког удела кат. парц. број ..., њива друге класе, површине 19,58 ари, уписане у лист непокретности број ... КО ..., што би тужени били дужни да признају и да омогуће да се тужилца на основу пресуде по њеној правноснажности укњижи са уделом од $\frac{1}{2}$ у катастру непокретности без даље сагласности и пристанка тужених. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Младеновцу-Судска јединица у Сопоту П 653/18 од 20.06.2019. године у односу на тужену Градску општину Барајево и Град Београд, тако што се тужилца (погрешно означено „тужена“) обавезује да туженој Градској општини Барајево на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 66.000,00 динара, а туженом Граду Београду на име накнаде трошкова износ од 63.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Петог општинског суда у Београду П 1432/62 од 26.01.1963. године извршена је деоба заједничке имовине између предлагача ББ и противника предлагача ВВ и одређено је да деобничари, као браћа, споразумно у једнаким уделима деле парцелу ... КО ..., која је купљена од сада пок. ГГ, с тим да куповина није спроведена кроз земљишне књиге, те да су оба деобничара сагласна да до решења питања преноса, парцелу користе на тај начин што ће деобничар ВВ користити $\frac{1}{2}$ парцеле и то њен северни део, а деобничар ББ другу половину парцеле и то њен јужни део до општинске пекаре. Тужилца је ћерка сада пок. ББ, која је као и њен пок. отац за живота, а сада и тужилца предметну парцелу несметано и без узнемиравања користила дуже од 50 година, тачније од 1963. године. Спорна кат. парцела уписана је у лист непокретности број ... КО ... као државна својина са правом коришћења Градске општине Барајево. Постављеним тужбеним захтевом тужилца је тражила утврђење права својине по основу одржаја на $\frac{1}{2}$ идеалног дела спорне непокретности.

Првостепени суд је на основу овако утврђеног чињеничног стања закључио да су у конкретном случају испуњени услови из члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа за стицање својине по основу одржаја, јер је тужилца била у савесној државини половине предметне парцеле, и то њеног јужног дела, дуже од двадесет

година због чега је тужилца по основу одржаја стекла у својину $\frac{1}{2}$ сувласничког удела на кат. парц. ... уписане у лист непокретности ... КО

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужених закључио да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно применио материјално право, те је преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован евентуални тужбени захтев тужилце за утврђење права својине по основу одржаја на $\frac{1}{2}$ сувласничког удела на кат. парц. број ... уписане у лист непокретности ... КО ..., са образложењем да право својине са идеалним уделом подразумева својинска овлашћења на свакој честици целе ствари у идеалном уделу и где се савесност цени у односу на целу спорну парцелу, а како је тужилца савесни држалац само дела парцеле, то евентуално постављеним захтевом није могла тражити утврђење права својине на идеалном делу непокретности, због чега је тужбени захтев одбијен као неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио и одбио тужбени захтев тужилце, као неоснован.

Одредбом члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да савесни држалац непокретне ствари на коју други има право својине стиче право својине на ту ствар одржајем преко 20 година. Одредбом члана 72. став 2. истог закона прописано је да је државина савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова.

У конкретном случају, током поступка није било спорно да је решењем Петог општинског суда у Београду 26.01.1963. године извршена фактичка деоба непокретности, да су се том приликом предлагач и противник предлагача споразумели о начину коришћења наведене парцеле, да је тужилца била у савесној државини и фактичкој власти спорне непокретности дуже од 20 година али искључиво на $\frac{1}{2}$ парцеле и то само њеног јужног дела у тачно одређеним мерама и границама, па код чињенице да тужилца није тражила утврђење права својине на реалном делу спорне парцеле у тачно опредељеним мерама и границама које су припале њеном оцу приликом деобе, већ у идеалном делу, то тужбени захтев тужилце није основан.

Својина се одржајем може стећи само савесном државином и фактичком влашћу на тачно опредељеној ствари у мерама и границама, односно на реалном делу непокретности, а не на њеном идеалном делу, јер се одржајем не може стећи сусвојина на идеалном делу ствари.

Стога, и по оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд применио материјално право када је донео одлуку као у изреци побијане пресуде.

Остали наводи ревизије тужилце нису од таквог значаја да могу довести до другачије одлуке суда.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Тужила није успела у спору по ревизији, па јој из тог разлога не припадају трошкови на име изјављене ревизије, због чега је на основу члана 153. став 1. и члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић